

نماز جي اهميت

۽ نماز ۾ ٽيندر غلطين جي نشاندهي

06-July-2017

هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو
سنتن پريو بيان

(For Islamic Brothers)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نماز جي اهميت ۽ نماز ۾ ٽيندڙ غلطين جي نشاندهي

وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْأَعْتَاكِفِ

(مون سنّتِ اعتكاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيت ڪري
 وٺو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو
 ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرود شريف جي فضيلت

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ جي محبوب، داناءُ غُيُوب، مُتْرَه عَنِ الْغُيُوبِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

جو ارشاد مُشڪبار آهي: ”جنهن مون تي سو 100 ڀيرا دُرودِ پاڪ پڙهيو الله

عَزَّوَجَلَّ ان جي بنهي اکين جي وچ ۾ لڪي ڇڏيندو آهي ته هي نفاق ۽ جهڻم جي

باه کان آزاد آهي ۽ ان کي بروز قيامت شهيدن سان گڏ رکندو. (مجمع الزوائد، ڪتاب

قبر ۾ باهم:

حضرت سيدنا عمرو بن دينار رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: مدينه منوره ۾ هڪ شخص جي پيٽ فوت ٿي ته ان کي تجهيز ۽ تڪفين کان پوءِ دفن ڪيو ويو، ان جو ڀاءُ گهر پهتو ته ياد آيو ته هو درهمن جي ٿهيلي قبر ۾ وساري آيو آهي، ان پاڻ سان گڏ هڪ ماڻهو کي ورتو ۽ وڃي قبر جي مٽي پري ڪئي ته ٿهيلي ملي وئي، پوءِ ان پاڻ سان گڏ همراه کي چيائين: توهان ٿورو پري ٿيو ته مان پنهنجي پيٽ جو حال ڏسان. جيئن ان هڪ سر ڪٽي ته ڏنائين قبر ۾ باهم پڙڪي رهي هئي، هو قبر بند ڪري پنهنجي ماءُ وٽ آيو ۽ پنهنجي پيٽ جا احوال معلوم ڪيا ته ماءُ ٻڌايو: توهان جي پيٽ نماز وقت گذاري پڙهندي هئي ۽ منهنجي خيال ۾ بي وضو به پڙهندي هئي ۽ پاڙيسرين (Neighbours) جي آرام جي وقت انهن جي دروازن تي ڪن لڳائي انهن جي (راز) (Secret) جون ڳالهيون ٻڌندي هئي.⁽¹⁾

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

منا منا اسلامي ڀائرو! هتي هڪ مسئلو به ٻڌي وٺو ته هن عبرت ناک حڪايت مان معلوم ٿيو ته نماز ۾ سُستي ڪرڻ نهايت وڏو گناه آهي ۽ قبر جي عذاب جو سبب آهي اسان کي به پنجنئي نمازون ذوق ۽ شوق سان مسجد ۾ باجماعت ادا ڪرڻ گهرجن ۽ نماز ۾ هرگز هرگز سستي نه ڪرڻ گهرجي

1 موسوعة ابن ابي الدنيا، كتاب القبور، جامع ذكر القبور، ۷۵/۶، حديث: ۹۷

چو ته اها منافقن جي نشاني (Sign) آهي ته جڏهن منافق مؤمنن سان گڏ نماز جي لاءِ بيهندا آهن ته مريل دل سان ۽ سُستي سان بيهندا آهن ڇاڪاڻ ته انهن جي دلين ۾ ايمان ته هو ئي نه جنهن سان عبادت جو ذوق ۽ بندگي جو لُطف حاصل ٿئي ها، صرف ماڻهن کي ڏيکارڻ جي لاءِ نماز پڙهندا هئا. **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** انهن جي باري ۾ سڀاري 5 سُورَةُ النَّسَاءِ آيت نمبر 142 ۾ ارشاد فرمايو:

وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَىٰ **ترجمو ڪنز الايمان: ۽ جڏهن نماز تي**

اُتندا آهن ته ڀڳل دل سان

تفسير صراط الجنان ۾ هن آيت مبارڪه جي تحت آهي ته نماز نه پڙهڻ يا صرف ماڻهن جي سامهون پڙهڻ جڏهن ته اڪيلائي ۾ نه پڙهڻ يا ماڻهن جي اڳيان خشوع و خضوع سان ۽ اڪيلائي ۾ جلدي جلدي پڙهڻ يا نماز ۾ هيڏانهن هوڏانهن خيال وٺي وڃڻ، دلجمعي جي لاءِ ڪوشش نه ڪرڻ وغيره سڀ سستي جون نشانيون آهن. (صراط الجنان، ۲/۳۳۵) افسوس صد افسوس! اڄ اسان جي مُعاشري ۾ صرف سُستي ۽ ڪاهلي جي ڪري روز روز نمازون قضا ڪيون وينديون آهن جڏهن ته گناهن جي ارتڪاب جي لاءِ سُستي هڪدم چُستي ۾ بدلجي ويندي آهي. ڪي ماڻهو اهڙا پڻ آهن جو جڏهن انهن جي هڪ يا ڪجهه نمازون رهجي وينديون آهن ته هفتن جا هفته بلڪ مهينن جا مهينن تائين ڄاڻي وائي نماز نٿا پڙهن ۽ جيڪڏهن ڪو اسلامي پيءُ انهن تي انفرادي ڪوشش ڪندي نمازن جي ترغيب ڏياري ته چوندا آهن ”هاڻي اِن شَاءَ اللَّهُ **عَزَّوَجَلَّ** ايندڙ جمعي کان بيهر نمازون پڙهڻ شروع ڪندس يا رمضان کان باقاعده نمازن جو اهمتمار ڪندس“ ائين چڻ ڪنهن قسم جي شرم ۽ جهجڪ بنا وڏي بهادري سان **مَعَادَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ** هن ڳالهه جو اقرار ڪيو ويندو آهي ته نمازون ڇڏڻ جو اهو

ڪبيره گناه، مان جُمعي جي ڏينهن تائين يا رمضان المبارڪ تائين مُسلسل جاري رکندس. يقيناً اهو سڀ ڪجهه خوفِ خدا ۽ عبادت جو شوق نه هئڻ جو وبال آهي نه ته جنهن جي دل ۾ الله **عَزَّوَجَلَّ** جو خوف ۽ عبادت جو ذوق و شوق هوندو آهي اهو هر حال ۾ نمازن جي پابندي ڪندو آهي ۽ الله **عَزَّوَجَلَّ** جي نافرمانِي کان بچندو آهي. ياد رکو! ڄاڻي وائي نماز قضا ڪرڻ گناه ۽ جهنم ۾ وٺي وڃڻ وارو ڪم آهي. الله **عَزَّوَجَلَّ** سڀياري 16، سُورَه مريم جي آيت نمبر 59 ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ﴿٥٩﴾
ترجمو ڪنز الايمان: پوءِ انهن جي پٺيان انهن جي جاءِ تي اهي نالائق آيا جن نمازون وڃايون ۽ پنهنجي خواهشن جي پٺيان لڳا عنقريب پوءِ اهي دوزخ غي جو جهنگ ڏسندا.
 (پ 16، سورَه مريم: 59)

جهنم جي خوفناڪ وادي جو پوائتوڪوه

بيان ڪيل آيتِ مبارڪه ۾ ”غِي“ جو تذڪرو آهي ۽ ان مان مراد جهنم جي هڪ وادي آهي. صدرُ الشريعه، بدرُ الطريقه حضرت علامه مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ”غِي“ جهنم جي هڪ وادي آهي جنهن جي گرمي ۽ اونھائي سڀ کان وڌيڪ آهي، ان ۾ هڪ ڪوهه جنهن جو نالو ”هَب هَب“ آهي، جڏهن جهنم جي باهه وسامجڻ تي ايندي آهي ته الله **عَزَّوَجَلَّ** ان ڪوهه کي کولي ڇڏيندو آهي جنهن سان اها (جهنم جي باهه) بدستور پٽڪڻ لڳندي آهي. الله **عَزَّوَجَلَّ** ارشاد فرمايو:

﴿كُلَّمَا حَبَّتْ زِدْنُهُمْ سَعِيرًا﴾ ﴿٩٤﴾ **ترجمو ڪنز الايمان:** جڏهن به وسامڻ لڳو ته اسان ان کي اڃان وڌيڪ پٽڪائينداسين. (پ 15، بني اسرائيل: 94) (مزيد فرمائن ٿا ته) هي ڪوهه بي نمازين ۽

زائين ۽ شرايين ۽ وياج خورن ۽ ماءُ پيءُ کي ايذاء ڏيڻ وارن جي لاءِ آهي.

(بهار شريعت، ج 1، ص 232)

جَهَنَّم جو عذاب ۽ دنيا جون تڪليفون

منا منا اسلامي پائرو! ٻڌو اوهان ته غي جهنم ۾ هڪ وادي آهي جنهن جي اونھائي (Depth) ۽ گرمي سڀ کان وڌيڪ آهي ۽ جهنم جي باھ جڏهن وسامڻ لڳندي آهي ته ان وادي کي کوليو ويندو آهي جنهن سان جهنم جي باھ ٻيهر پڙڪڻ لڳندي آهي. ٿورو سوچيو ته هن خطرناڪ وادي ۾ جڏهن بي نمازي کي وڌو ويندو ته ان جو ڇا ٿيندو. ياد رکو! جَهَنَّمُ اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي ڦهر ۽ غُضَبَ جو مظهر آهي جهڙي طرح ان جي رَحْمَتِن ۽ نِعْمَتِن جي ڪا انتها ناهي ۽ انساني عقل ان جو اندازو نٿي لڳائي سگهي، اهڙي طرح اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي ڦهر ۽ غُضَبَ جي به ڪا حد ناهي هر اها تڪليف ڏه شيءِ جنهن جو تَصَوُّر ڪيو وڃي مثال طور ڪنهن آلي سان زنده انسان جا ننهن (Nail) چڪيا وڃن، ڪنهن تي چرين يا لٺن سان ضربون لڳائڻ، ڪنهن جي مٿي ورنِي گاڏي هلائي ان جون هڏيون چڪنا چور ڪري ڇڏڻ، اعضاء ڪتي لوڻ مِرچ پڙڪڻ، زنده ڪل (Skin) لاهڻ، بغير بي هوش ڪرڻ جي آپريشن ڪرڻ يا مختلف بيمارين جون تڪليفون مثال طور مٿي جو سور، بخار، پيٽ جو سور يا خطرناڪ بيماريون مثال طور دل جو دورو (Heart attack) سَرَطَان (ڪينسر) گُردي جي پٿري جو درد، خارش، شديد گهٻراهڻ وغيره وغيره جون به بيماريون يا دنياوي مصيبتون ۽ آلام

جنهن جو نَصُورُ مُمڪن آهي اهو جَهَنَّمُ جي تڪليفن جي مقابلي ۾ نهايت ئي معمولي آهن. اَلْعُرْضُ دُنْيَا جي سموريون بيماريون ۽ مُصِيبَتون ڪنهن هڪ شخص تي گڏ ٿي وڃن پوءِ به جَهَنَّمُ جي سڀ کان هلڪي عذاب جي برابر نٿيون ٿي سگهن.

جَهَنَّمُ جو سڀ کان هلڪو عذاب

جهنم جو سڀ کان هلڪو عذاب ڪهڙو آهي هن باري ۾ فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌو: جنهن کي جَهَنَّمُ جو سڀ کان هلڪو عذاب ٿيندو ان کي باه جون جوتيون پارايون وينديون، جنهن سان ان جو دماغ ائين تهڪندو جيئن تامي جي ڪيٽلي تهڪندي آهي، هو سمجهندو ته سڀ کان وڌيڪ عذاب مون تي ٿي ٿي رهيو آهي حالانڪ ان تي سڀ کان هلڪو عذاب آهي.

(صحیح مسلم، ص ۱۱۱، الحدیث ۵۱۷، ملتقطاً)

منا منا اسلامي ڀائرو! جهنم جي عذاب کان ڊڄي وڃو، پنهنجي ڪمزور جسم تي ترس کائو، سُستي پري ڪيو ۽ گناهن کان بچندي نمازن جو اهمتمام شروع ڪري ڇڏيو. انتهائي افسوس ناک ڳالهه هي آهي ته فضول ڳالهين ۽ ڪمن ۾ مشغول رهي نمازون قضا ڪندا آهن پر ان جو احساس تائين ناهي ٿيندو ته اسان مسلسل الله عَزَّوَجَلَّ جي نافرمانِي ڪري رهيا آهيون. هو رب عَزَّوَجَلَّ ته اسان کي ڏينهن رات گهڻيون نعمتون بنا گهري عطا ڪري رهيو

آهي پر اسان کي سڄي ڏينهن ۾ صرف پنج وقت ان جي بارگاه ۾ سجدو ڪرڻ جي توفيق نصيب ناهي ٿيندي. افسوس ته اسان دنياوي بيمارين، پريشانين ۽ تڪليفن کان بچڻ جي لاءِ ماڻهن جا ٻڌايل اُوراد وڌائڻ ته هڪدم شروع ڪندا آهيون پر جنهن رَبِّ قرآنِ پاڪ ۾ سوين ڀيرا نماز جو حڪم ڏنو آهي اسان هڪ ڀيري به ان جي حڪم جي پيروي نٿا ڪيون، افسوس ته اسان قبر جي عذابن، جهنم جي هولناڪين ۽ قيامت جي وحشتن جو ٻڌي به غفلت جي ننڊ ستل آهيون.

ياد رکو! هر عاقل، بالغ مرد ۽ عورت مسلمان تي روزانو پنج وقت جي نماز فرض آهي، جيڪو نماز کي فرض نه مڃي اهو دين اسلام کان خارج آهي توڙي جو ان جو نالو ۽ ان جا ٻيا ڪم مسلمانن وارا ئي ڇو نه هجن. ۽ جيڪو نماز کي فرض نه مڃي پر هڪ نماز به ڄاڻي وائي ڇڏي ته هو سخت فاسق ۽ گنهگار ۽ عذابِ نار جو حقدار آهي. اعليٰ حضرت، امامِ اهلست مولانا شاه امام احمد رضا خان رحمۃ الله تعالى عليه فرمائن ٿا: جنهن قصداً (يعني ڄاڻي وائي) هڪ وقت جي (نماز) ڇڏي هزارين سال جهنم ۾ رهڻ جو حقدار ٿيو، جيستائين توبه نه ڪري ۽ ان جي قضا نه ڪري وٺي. (فتاويٰ رضويه، ج ۹، ص ۱۵۸) هن مان اندازو لڳايو ته جڏهن هڪ نماز کي ڄاڻي وائي ڇڏڻ تي هزارين سالن تائين جهنم ۾ رهڻو پوندو ته جيڪو شخص سڄي ڏينهن جون تمام نمازون ڄاڻي وائي ڇڏي ڏيندو هجي بلڪ بلڪل ئي نماز نه پڙهندو هجي ته اهو ڪيتري

قدر سخت عذاب جو شڪار ٿيندو. ۽ ياد رکو! ڄاڻي واڻي نماز ڇڏڻ واري کان ته خود شيطان به پناهه گهرندو آهي، جيئن

منقول آهي ته هڪ شخص جنگل (Jungle) ۾ وڃي رهيو هو ته شيطان به ان سان گڏجي ويو ان شخص سڄي ڏينهن ۾ هڪ به نماز نه پڙهي ايسٽائين جو رات ٿي وئي شيطان ان کان پڇڻ لڳو، ان شخص حيران ٿي پڇڻ جو سبب پڇيو: ته شيطان چيائين: ”مون سڄي عمر ۾ صرف هڪ ڀيري آدم عَلَيْهِ السَّلَام کي سجدو ڪرڻ جو انڪار ڪيو ته ملعون ٿي ويس ۽ تو اڄ پنج ئي نمازون ڇڏي ڏنيون آهن مون کي خوف ٿئي پيو ته ڪٿي تو تي ڦهر نه نازل ٿئي ۽ مان به ان ۾ نه قاسي وڃان. (ذُرَّةُ النَّاصِحِينَ، ص ۱۳۴، طبعاً)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان کي به نماز جي پابندي ڪندي پنهنجي نمازون مسجد جي پهرين صف ۾ باجماعت ادا ڪرڻ گهرجن. اچو! عذابِ الهي کان پاڻ کي ديچارڻ ۽ نمازن جي عادت بنائڻ جي لاءِ نماز نه پڙهڻ جون ڪجهه وعيدون ٻڌون ٿا.

1. حضرت سيدنا ابو درداء رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ارشاد فرمائين ٿا: منهنجا خليل صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن مون کي وصيت فرمائي ته "ڪنهن کي الله عَزَّوَجَلَّ جو شريڪ نه ڪجان جيتوڻيڪ توکي تڪر تڪر ڪيو وڃي يا ساڙيو وڃي، فرض نماز ڄاڻي واڻي نه ڇڏجان ڇاڪاڻ ته جيڪو ڄاڻي واڻي نماز ڇڏي ڏيندو آهي ان

تان امان ڪئي ويندي آهي ۽ شراب هرگز نه پئيجان چوته اها هر برائي جي

جڙ آهي. (ابن ماجه، ابواب الاشربة، باب الخمر مفتاح كل شر، الحديث ٤٠٣٤، ص ٢٧٢٠)

2. ارشاد فرمايائون: جنهن نماز ڇڏي ڏني ته اهو الله **عَزَّوَجَلَّ** سان ان حال ۾

ملندو جو هو ان تي غضب فرمائيندو. (مجمع الزوائد، كتاب الصلاة، باب في تارك

الصلاة، الحديث: ١٤٣٢، ج ٢، ص ٢٦)

3. ارشاد فرمايائون: جنهن نماز ڇڏي ان پنهنجي اهل و عيال ۽ مال کي گهٽائي

ڇڏيو. (كنز العمال، كتاب الصلاة، الترهيب عن ترك الصلاة، الحديث ١٩٠٨٥، ج ٧، ص ١٣٢)

4. ارشاد فرمايائون: جنهن ڄاڻي وائي نماز کي ڇڏي ڏنو ته بيشڪ الله **عَزَّوَجَلَّ**

جو ذمّو ان کان بري آهي. (معجم الكبير، ١٢/١٩٥، حديث: ١٣٠٢٣)

مشهور مفسر قرآن، حڪيم الامت مفتي احمد يار خان **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** فرمائن ٿا:

بي نمازي الله جي امان ۾ ناهي رهندو. نماز جي برکت سان انسان دنيا ۾

آفتن کان، مرڻ وقت خرابي خاتمي کان، قبر (جي امتحان) ۾ فيل ٿيڻ کان، حشر

۾ مصيبتن کان بفضلِ تعاليٰ امن ۾ رهندو آهي. (مرآة المناجیح، ١/٤٩)

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْبِ! صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! نمازن جي معاملي ۾ غفلت ڪرڻ الله **عَزَّوَجَلَّ** جي

ناراضي، جهنم جي حقداري ۽ اهل و مال ۾ بي برڪتي جو سبب آهي. الله

عَزَّوَجَلَّ اسان کي نمازن جي پابندي ڪرڻ جو حڪم ڏيندي سيپاري 2 **سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ**

جي آيت نمبر 238 ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

حُفُظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ ۖ

وَقَوْمُوا لِلَّهِ قُنُوتِينَ ﴿٣٧٨﴾ ۽ وچينء نماز جي نگهباني ڪريو ۽

الله جي حضور ۾ ادب سان بيهو. -

نماز جي اهميت جو اندازو هن ڳالهه مان به ٿئي ٿو ته الله عَزَّوَجَلَّ جا پيارا نبي حضرت سيدنا ابراهيم خليل الله عَلِي نَبِيْنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام. پاڻ لاءِ پنهنجي اولاد جي لاءِ نماز قائم رکڻ جي باقاعده دُعا به فرمائي جنهن جو تذڪرو سڀاڻو 13 سُورهُ ابراهيم جي آيت نمبر 40 ۾ ائين آهي:

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۖ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٣٧٩﴾

۽ قيامت جي ڏينهن به سڀ کان پهرين نماز جي باري ۾ ئي سوال ڪيو ويندو. جيئن ته حديث پاڪ ۾ آهي: ”أَوَّلُ مَا يَحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَلَاتُهُ يَعْنِي سِپَاڻِي قِيَامَتِ جِي ڏينهن بانهي کان سڀ کان پهرين ان جي نماز جي باري ۾ سوال ٿيندو. علامه عبد الرؤف مناوي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هن حديث پاڪ جي تحت فرمائن ٿا: بيشڪ نماز ايمان جي علامت ۽ عبادت جي اصل آهي. (التيسير شرح جامع الصغير، 391/1) نبي ڪريم، رؤف رحيم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بارگاه ۾ هڪ شخص حاضر ٿي ٿي پيرا سڀ کان افضل عمل جي باري ۾ سوال ڪيو ته رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٿئي پيرا اهو ئي جواب ڏنو ته نماز سڀ کان افضل عمل آهي. (مسند امام احمد، مسند عبدالله بن عمرو بن العاص، 580/2، حديث: 6613، ملخصاً)

منا منا اسلامي پائرو! معلوم ٿيو ته نماز ابتري قدر اهم عبادت آهي جو قرآن پاڪ ۾ ان جي پابندي جو حڪم ڏنو ويو آهي، تنهنڪري اسان کي به نماز جي اهميت کي سمجهندي نه صرف پاڻ پنهنجي نمازون پابندي سان مسجد جي پهرين صف ۾ تڪبير اوليٰ سان باجماعت ادا ڪرڻ گهرجن بلڪ پنهنجي سمجهدار ٻارن کي به گڏ وٺي وڃڻ گهرجي. ياد رکو! جيڪڏهن اسان نماز جي پابندي سان گڏوگڏ پنهنجي سمجهدار ٻارن کي به مسجد وٺي وينداسين ته انهن جا ننڍڙا ذهن ننڍيڻ کان ئي نماز ڏانهن راغب ٿيڻ لڳندا ۽ پوءِ وڏا ٿي ڪري اهي به نماز جا عادي بڻجي ويندا، چوٽه جيڪا ڳالهه ٻارن جي ذهن ۾ ننڍيڻ کان ئي ويهي رهي فطري طور تي وڏو ٿيڻ تي به اها ڳالهه انهن جي ذهنن ۾ راسخ (پختہ) هوندي آهي .

نماز جي باري ۾ 4 فرمان خداوندي ﷻ

منا منا اسلامي پائرو! نماز جي اهميت ڄاڻڻ کان پوءِ به جيڪڏهن ڪو نه پڙهي ته وڏو نادان ۽ پنهنجي هٿن سان جهنم ۾ وڃڻ جو سامان ڪرڻ وارو آهي، حالانڪ نماز پڙهڻ دنيا ۽ آخرت جي سعادتن جو ذريعو آهي. قرآن پاڪ ۾ مختلف هنڌن تي نه صرف نماز جو حڪم ڏنو ويو آهي بلڪ اجر ۽ ثواب بيان ڪري ان جي ترغيب به ڏياري وئي آهي. اچو هن باري ۾ ٽي (3) فرمان خداوندي ﷻ ٻڌو، جيئن سيپاري 6 سُورَةُ النَّسَاءِ جي آيت نمبر 162 ۾ ارشاد آهي:

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ نماز قائم رکندڙ
۽ زڪوت ڏيندڙ ۽ الله ۽ قيامت تي
ايمان آڻيندڙ، اهڙن کي عن قريب اسان
وڏو ثواب ڏينداسين.

وَالْمُتَّقِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا
عَظِيمًا ﴿٣٣﴾ (پ، النساء: ١٦٢)

سپياري 9 سورة الأنفال جي آيت نمبر 3 ۽ 4 ۾ ارشاد آهي:

ترجمو ڪنزالايمان: اهي جيڪي نماز قائم
رکن ۽ اسان جي ڏني مان ڪجهه اسان جي راه
۾ خرچ ڪن. اهي ئي سچا مسلمان آهن انهن
جي واسطي درجا آهن انهن جي رب وٽ ۽
بخشش آهي ۽ عزت جي روزي.

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَرَمَّا
رَزَقْنَهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٤﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٣٥﴾

سپياري 6 سورة المائدة جي آيت نمبر 12 ۾ ارشاد آهي:

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ الله فرمايو ضرور جيڪڏهن
توهان نماز قائم رکو ۽ زڪوات ڏيو ۽ منهنجي رسولن
تي ايمان آڻيو ۽ انهن جي تعظيم ڪريو ۽ الله کي
قرض حسنہ ڏيو (ف ٢٢) بيشڪ مان توهان جا گناه لاهي
ڇڏيندس ۽ ضرور توهان کي باغن ۾ وٺي ويندس جن
جي هيٺان نهرون جاري آهن

لَٰئِنِ آمَنْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَ
آمَنْتُمْ بِرُسُلِيْ وَعَزَّزْتُمْوَهُمْ وَ
أَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا
لَّا كُفْرَانَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ
لَا دُخْلَانَكُمْ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ﴿٣٦﴾ (البائدة: 12)

سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ! نمازين جي لاءِ الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ ڪهڙا ڪهڙا عظيم
الشان انعامات آهن جو ڪتي انهن کي جنت ۽ مغفرت جون بشارتون ڏنيون

پيون وڃن، ته ڪٿي اجرِ عظيم جي نويديون (خوشخبريون) ٻڌايائون پيون وڃن، احاديثِ مبارڪه ۾ به نماز جي تمام گهڻي اهميت ۽ رغبت ڏياري وئي آهي. جيڪڏهن اسان نماز جو وقت ٿيندي ئي پنهنجا سمورا ڏنيوي ڪم ڪار ڇڏي نماز جي تياري ۾ مصروف ٿي وڃون ۽ نهايت خشوع و خضوع سان باجماعت نماز ادا ڪريون ته ان جي برڪت سان جتي دنيا جون ڪوڙ پلائيون نصيب ٿينديون اتي ان جو هڪ آخروي فائدو هي به حاصل ٿيندو ته سڀاڻي بروز قيامت اها ئي نماز اسان جي نجات ۽ مغفرت جو سبب بڻجي ويندي. جيئن ته

خشوع و خضوع سان نماز پڙهڻ واري جي مغفرت

نبی ڪريم ﷺ جن ارشاد فرمايو: الله ﷻ پنڃ نمازون فرض ڪيون آهن، جيڪو انهن جي لاءِ بهتر طريقي سان وضو ڪري ۽ انهن کي انهن جي وقت ۾ ادا ڪري ۽ انهن جا رڪوع ۽ سجود، خشوع سان پورا ڪري ته الله ﷻ جي ذمه ڪرم تي آهي ته ان جي مغفرت فرمائي ڇڏي ۽ جيڪو انهن کي ادا نه ڪندو ته الله ﷻ جي ذمي ان جي لاءِ ڪجهه ناهي، چاهي ته ان کي معاف ڪري ڇڏي ۽ چاهي ته ان کي عذاب ڏئي. (سنن ابوداؤد، ڪتاب الصلوة، باب المحافظة علي وقت الصلوات، رقم ۴۲۵، ج ۱، ص ۱۸۶)

نماز سان گناه ڌوڃي ويندا آهن:

جيڪو خوش نصيب اسلامي پيءُ پنڃ نمازون پڙهندا آهن ته ان جا سمورا

گناه متايا ويندا آهن، جيئن ته تاجدار رسالت، شهنشاه نبوت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪڏهن توهان مان ڪنهن جي صحن ۾ نهر هجي، هر ڏينهن هو پنج پيرا ان ۾ غسل ڪري ته ڇا ان تي ڪجهه مير رهجي ويندو؟ ماڻهن عرض ڪيو: جي نه. پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: نماز گناهن کي ائين ئي ڌوئي ڇڏيندي آهي جيئن پاڻي مير کي ڌوئيندو آهي.

(سنن ابن ماجه، ج ۲، ص ۱۶۵، حديث ۱۳۹۷)

هر نماز اڳوڻن گناهن جو ڪفارو آهي

جيڪي خوش نصيب اسلامي پائر نمازن جا عادي هوندا آهن جيڪڏهن بتقاضاءِ بشریت انهن کان هڪ نماز کان ٻي نماز جي وچ واري وقفي ۾ گناه سرزد ٿي وڃن ته ٻي نماز انهن گناهن جو ڪفارو بڻجي ويندي آهي يعني ٻنهي نمازن جي وچ ۾ جيڪي گناه ٿيا الله عَزَّوَجَلَّ معاف ڪندو آهي، جيئن ته حضرت حارث رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ روايت ڪن ٿا ته حضرت عثمان رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ هڪ ڏينهن تشریف فرما هئا ۽ اسان به وينل هئاسين ته مؤذن اچي ويو، حضرت عثمان رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ پاڻي گهرائي وضو ڪيو، پوءِ فرمايائون ته مون مَدَنِي تاجدار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي اهڙي طرح وضو ڪندي ڏٺو آهي ۽ مون سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي هي ارشاد فرمائيندي ٻڌو ته جيڪو شخص منهنجي هن وضو وانگر وضو ڪري پوءِ هو ڏهر جي نماز پڙهي ته الله عَزَّوَجَلَّ ان جي گناهن کي معاف ڪندو آهي يعني اهي گناه جيڪي فجر جي نماز ۽ ان ڏهر جي

نماز جي وچ ۾ ٿيا، پوءِ جڏهن عصر جي نماز پڙهندو آهي ته ٺهر ۽ عصر جي وچ وارن گناهن کي مُعاف ڪندو آهي، پوءِ جڏهن مغرب جي نماز پڙهندو آهي ته عصر ۽ مغرب جي وچ جي گناهن کي مُعاف ڪندو آهي، پوءِ عشاءَ جي نماز پڙهندو آهي ته ان جي ۽ مغرب جي وچ وارن گناهن کي مُعاف ڪندو آهي، پوءِ ٿي سگهي ٿو ته سڄي رات هو لپتي ئي گذاري ڇڏي ۽ پوءِ جڏهن اُٿي وُضو ڪري ۽ فجر جي نماز پڙهي ته عشاءَ ۽ فجر جي وچ جي گناهن جي بخشش ٿي ويندي آهي ۽ هي ئي اهي نيڪيون آهن جيڪي بُرائين کي پري ڪنديون آهن. (الاحاديث المختارة، ج ۱، ص ۴۵۰، حديث ۳۲۴، ملتقطاً)

نماز ۾ شفا آهي

جيڪو خوش نصيب اسلامي ڀاءُ پنج نمازون ادا ڪن ٿا الله **عَزَّوَجَلَّ** ان جي برڪت سان انهن کي بيمارين کان شفا عطا ڪندو آهي. اڄ اسان وٽ اهڙيون نيون نيون بيماريون ظاهر ٿي رهيون آهن جنهن جو اڄ کان پهريان تائين نالو تائين نه ٻڌو هو، انهن جي علاج معالجي جي لاءِ لکين روپيا خرچ ڪرڻ جي باوجود به بيماريون وڌنديون پيون وڃن، جيڪڏهن اسان الله **عَزَّوَجَلَّ** ۽ ان جي رسول **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي فرمانن تي عمل ڪندي نماز جي پابندي شروع ڪري ڇڏيون ته ان شاء الله **عَزَّوَجَلَّ** بيمارين کان نجات ملي سگهي ٿي. جيئن ته پياري آقا **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمانِ عاليشان آهي: **إِنَّ فِي الصَّلَاةِ شِفَاءً**: بيشڪ نماز ۾ شفاء آهي. (سنن ابن ماجه، باب الصلاة شفاء، ج ۴، ص ۹۸، الحديث: ۳۴۵۸) تنهنڪري اسان کي

کي تي به بيمار هجڻ يا تندرست هر حال ۾ نه صرف پاڻ نماز جي پابندي ڪريون بلڪ پنهنجي اهل و عيال کي به نماز جو عادي بڻايون.

روزي ۾ برڪت

جيڪي خوش نصيب اسلامي پائر پنج نمازون ادا ڪن ٿا الله **عَزَّوَجَلَّ** انهن جي روزي ۾ برڪت وجهندو آهي. اڄ جي هن پُرفتن دور ۾ هر شخص مال ڪمائڻ جي ڏن ۾ لڳل آهي پر سڄو سڄو ڏينهن مال ڪمائڻ کان پوءِ به هر هڪ اهو ئي شڪوه ڪڍي وينو آهي ته ايترا پيسا ڪمايان ٿو پوءِ به برڪت ناهي ٿيندي. ياد رکو! پنج نمازن جي ادائگي ۽ ان ۾ خشوع و خضوع ۽ تعديل ارڪان جو لحاظ رکندي واجبات، سنن ۽ آداب جو پوري طرح لحاظ رکڻ رزق ۾ خيرو برڪت جو ذريعو آهي.⁽¹⁾

منا منا اسلامي پائرو! **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** تبليغ قرآن و سُنَّت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي اسان کي پنجئي نمازون پابندي سان باجماعت پڙهڻ جو ذهن ڏيندي آهي اوهان به دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي پاڻ به نماز جا عادي بڻجي وڃو ۽ ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺندي ٻين کي به ان جي ترغيب ڏياريو. ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن مان هڪ مَدَنِي ڪم ”صداءِ مدينه“ به آهي.

1... راهِ علم، ص ۵۰۵، اماخوڏا

12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”صدا ۽ مدينه“

صدا ۽ مدينه ڇا آهي؟ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ فجر نماز جي لاءِ مسلمانن کي جڳائڻ کي صدا ۽ مدينه چوندا آهن ۽ هي اهو عظيم ڪم آهي جو صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان اختيار ڪيو، اهي حضرات پنهنجي گهر وارن کي نماز جي لاءِ جڳائيندا هئا جيئن ته حضرت سَيِّدُنَا عَبْدِ اللَّهِ بنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا فرمائين ٿا ته منهنجا والدِ مُحَرَّمِ امِيرُ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سَيِّدُنَا عُمَرُ فَارُوقِ اعْظَمِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ رات ۾ جيتري قدر ربِ تعاليٰ چاهي، نماز پڙهندا هئا، ايستائين جو جڏهن رات جو آخري وقت هوندو هو ته پنهنجي گهر وارن کي به نماز جي لاءِ جڳائيندا هئا ۽ انهن کي فرمائيندا هئا: **الصَّلَاةُ** يعني نماز. پوءِ اها آيت مُبَارَكِ تِلَاوَتِ ڪندا هئا:

ترجمو ڪنز الايمان: ۽ پنهنجي گهر وارن کي نماز جو حُڪم ڏي ۽ پاڻ ان تي ثابت ره اسان توکان ڪا روزي نه ٿا گهڙون پاڻ اسان توکي روزي ڏينداسين ۽ چڱي پڇاڙي پرهيزگارن جي واسطي آهي.

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۖ لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا ۗ لَنْ نَزُوقَكَ ۖ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ (پ: ۱۶، طه: ۱۳۳)

(مشكاة المصابيح، ڪتاب الصلاة، باب التحريض... الخ، الفصل الثالث، ۲۴۲/۱، حديث: ۱۲۴۰)

اچو! ترغيب لاءِ صدا ۽ مدينه لڳائڻ جي هڪ مختصر مدني بهار ٻڌون ٿا ۽ صدا ۽ مدينه لڳائڻ جي نيت ڪيو، جيئن

فيضانِ مدينه جي لاءِ زمين ملي وئي

هڪ اسلامي پاء جو بيان آهي: دعوتِ اسلامي جي مدني قافلي سان گڏ اسان هڪ شهر ۾ وياسين، اڏانِ فجر کان بعد اسان صدا ۽ مدينه لڳائيندي وڃي رهيا هئاسين ته اوچتو هڪ گهر مان هڪ ماڊرن (Modern) نوجوان اسان سان گڏ شامل ٿيو ۽ ان فجر جي نماز مسجد ۾ باجماعت ادا ڪئي. بعد ۾ ان

نوجوان جو والدِ مَدَنِي قافلي وارن سان ملڻ جي لاءِ آيا، هو مالدار هئا. انهن اچي ٻڌايو ته صدا۽ مدينه جي بَرَڪت سان منهنجو نافرمان ماڊرن (Mordern) بي نمازي پٽ پنج وقت نماز پڙهڻ لڳو آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ هن ماڊرن نوجوان جي والدِ مُتَأَثِّر تي ان شهر ۾ مَدَنِي مرڪز فيضانِ مدينه جي لاءِ زمين ڏني.

صدائے مدينه دوں روزانه صدقه ابو بڪر وفاروق کا ابا الہی

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! نماز ڪيتري پياري عبادت آهي ۽ ان جا ڪيتري قدر فضائل آهن جو نماز دين جو ٿڌپ آهي، نماز بيمارين کان بچائي ٿي، نماز روزي ۾ برڪت جو سبب آهي ۽ عذابِ قبر کان بچائڻ سان گڏوگڏ اونداهي قبر جو چراغ به آهي. قرآن ۽ حديث ۾ جتي به نماز جي ادائينگي جو حڪم آهي ان مان مُراد نماز کي سڀني فرض ۽ واجبن سان گڏ ادا ڪرڻ آهي. ۽ مردن جي لاءِ نماز جي واجبات مان هي به آهي ته ان کي باجماعت پڙهيو وڃي. احاديثِ مبارڪ ۾ جماعت سان گڏ نماز پڙهڻ جون گهڻيون فضيلتون بيان ٿيون آهن، اچو! ترغيب جي لاءِ تي فرمانِ مصطفيٰ ٻڌون ٿا،

1. باجماعت نماز پڙهڻ اڪيلي پڙهڻ کان ستاويهه ڀيرا وڌيڪ آهي. (بخاري، ڪتاب

الاذان، باب فضل صلوات الجماعة، ۲۳۲/۱، حديث: ۶۴۵)

2. ارشاد فرمائون: ”جنهن ڪامل وضو ڪيو، پوءِ فرض نماز جي لاءِ هليو ۽

امام سان گڏ نماز پڙهي، ان جا گناه بخشيا ويندا آهن.“ (شعب الایمان، باب العشرون

من شعب الایمان وهو باب في الطهارة، ۹/۳، الحديث: ۲۷۲۷)

3. ارشاد فرمائون: جڏهن ٻانهو باجماعت نماز پڙهي پوءِ الله **عَزَّوَجَلَّ** کان پنهنجي حاجت جو سوال ڪري ته الله **عَزَّوَجَلَّ** هن ڳالهه کان حيا ڪندو آهي ته ٻانهو حاجت پوري ٿيڻ کان پهريان واپس موٽي اچي. (حليۃ الاولياء، مسعر بن ڪدام، ۲۹۹/۷، حديث: ۱۰۵۹۱)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مٿا مٿا اسلامي پاڻرو! اسان کي به پنج ئي نمازون باجماعت مسجد ۾ ادا ڪرڻ جي عادت بنائڻ گهرجي، اوهان ڏٺو هوندو ته ڪيئي معذور ۽ وڏي عمر وارا ماڻهو باجماعت نماز ادا ڪرڻ جي لاءِ وڏي مشڪل سان هلي مسجد ڏانهن ايندا آهن ۽ جيئن انهن کي آساني ٿيندي آهي نماز پڙهي وٺندا آهن جيڪڏهن اهي ايتري مشقت سهڻ جي باوجود جماعت سان نماز پڙهڻ کي ترجيح ڏئي سگهن ٿا ته اسان کي ته بدرجه اولي باجماعت نماز ادا ڪرڻ گهرجي. اڄ اسان دنياوي اعتبار سان ته هڪ ٻئي کان اڳتي وڌڻ جي ڪوشش ڪيون ٿا مثال طور ڪنهن جو عاليشان بنگلو ڏٺو ته ان جهڙو بناڻ جي خواهش، ڪنهن کي عمدہ ڪپڙي جو شاندار لباس پاتل ڏٺو ته اهڙو پائڻ جي خواهش، ڪنهن جي نئي چمڪندڙ ڌمڪندڙ ڪار ڏسي دل کي وٺڻ، ڪنهن جو ڪامياب ڪاروبار (Business) ڏٺو ته وات ۾ پاڻي اچڻ، اَلْغَرَضُ! اسان دنياوي مال ۽ دولت جي مَحَبَّت جا اهڙا حريص بڻجي چڪا آهيون جو ڏينهن رات

آهون ڀرندا آهيون ۽ ان کي حاصل ڪرڻ جي لاءِ ڪوششون ڪرڻ کان ٿڪبا نه آهيون. اي ڪاش! ڪنهن کي نيڪيون ڪندي ڏسي اسان به نيڪ اعمال ڪرڻ جي حرص ۾ مبتلا ٿي وڃون، اي ڪاش! ٻين کي مسجد ڏانهن ويندي ڏسي اسان کي به پنجنئي نمازون باجماعت ادا ڪرڻ جي خواهش پيدا ٿي وڃي، ٻين کي مسجد سان محبت ڪندو ڏسي اسان به مسجد سان محبت ڪرڻ وارا بڻجي وڃون! اسان جي اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سفر ڪيا ۽ سفر جي مشقتون ۽ صُعبتون برداشت ڪندي به نماز چڙڻ تي پري رهيو پر پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هميشه جماعت سان ئي نماز ادا فرمائي. اچو هن باري ۾ اعليٰ حضرت امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو هڪ ايمان افروز واقعو ٻڌون ٿا:

اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي نماز سان محبت

باونجها (52) سالن جي عمر ۾ جڏهن ٻئي ڀيري حج جي سفر لاءِ روانا ٿيا، مناسڪ حج ادا ڪرڻ کان پوءِ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ اهڙا بيمار ٿيا جو ٻن مهينن کان وڌيڪ بستر تي رهيا، جڏهن ڪجهه صحتياب ٿيا ته زيارتِ روضه انور جي لاءِ تياري ڪري ”جده شريف“ کان ٿيندي ڪشتي جي ذريعي تي (3) ڏينهن کان بعد ”رابع“ نالي هڪ هنڌ پهتا، ۽ اتان کان مدينه الرَسُول جي لاءِ اُٺ جي سوارِي ڪئي، انهيءَ راه ۾ جڏهن ”بئر شيخ“ پهتا ته منزل قريب هئي پر فُجر جو وقت ٿورو رهجي ويو هو، اُٺ وارن منزل ئي تي اُٺ روڪڻ جو ارادو ڪيو پر ان وقت تائين نمازِ فُجر جو وقت ختم ٿيڻ جو انديشو هو، سيدي

اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ اها صورتِ حال ڏسي پنهنجي رُفقا سان گڏ اتي ترسي پيا ۽ قافلو هليو ويو. پاڻ وٽ ڪرميچ (يعني مخصوص تات جو ٻڌل) ڏول هو پر رسي موجود نه هئي ۽ ڪوه به اونهو هو، تنهنڪري ڪمامو ٻڌي پاڻي ڪڍيو ويو ۽ وضو ڪري وقت جي اندر نماز ادا فرمائي. پر هاڻي اهو فڪر ٿيو ته وڏي عرصي بيمار رهڻ جي ڪري ڪمزوري گهڻي ٿي وئي آهي ايترا ميل پيدل ڪيئن هلندس؟ منهن ورائي ڏنائون ته هڪ اجنبِي جَمَال (اُن وارو) پنهنجو اُن وٺي انتظار ۾ بيٺل آهي، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ حمدِ الهِي (عَزَّوَجَلَّ) ادا ڪري ان تي سوار ٿي ويس. (ملفوظاتِ اعليٰ حضرت، ص ۲۱۷، ملخصاً)

مصطفےٰ ڪاوه لاڏلا پيارا   واہ کيآبات اعليٰ حضرت کي
غوٽ اعظم کي آنڪھ ڪاتارا   واہ کيآبات اعليٰ حضرت کي

مما منا اسلامي پائرو! سُبْحَانَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ! هي آهي اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو ڏوق نماز ۽ شوقِ عبادت جو مهينن جي ڊگهي بيماري، شديد ڪمزوري ضعيفي ۽ سفر جي مشقت جي باوجود قافلي جو سات ته ڇڏي ڏنو پر سڀ کان افضل عبادت نماز کي ڇڏڻ پسند نه ڪيو. اسان کي گهرجي ته خوشي هجي يا غم هر موقعي تي نماز جي پابندي ڪريون، ۽ جنهن کي نماز پڙهڻ نٿي اچي ته سڪڻ ۾ هر گز شرم محسوس نه ڪريو. ۽ جيڪو نماز پڙهڻ ته ڄاڻن ٿا پر پڙهن نٿا ۽ ان طرح جي شيطاني وسوسن جو شڪار رهن ٿا ته ”اسان ته وڏا گنهگار بانها آهيون اسان الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ حاضري جي لائق ڪٿي“ يا ”پهريان نيڪ بڻجي وڃون، ڏاڙهي رکي وٺون پوءِ نماز به شروع

ڪنداسين “ اهڙن ماڻهن کي گهرجي ته هڪدم هن شيطاني وسوسي جي ڪات ڪندي نماز پڙهڻ شروع ڪن اِنُ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان جي برڪت سان اهي گناهن کان بچڻ ۾ ڪامياب ٿي ويندا. اللهُ عَزَّوَجَلَّ قرآنِ ڪريم سڀياري 21 سُورَةُ ۱ الْعَنْكَبُوتِ جي آيت نمبر 45 ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ^ط
ترجمو ڪنز الايمان: بيشڪ نماز روڪي ٿي
بي حيائي ۽ بُري ڳالهه کان

صدر الافاضل حضرت علامه مولانا سيد محمد نعير الدين مراد آبادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هن آيت مبارڪه جي تفسير ۾ فرمائن ٿا: جيڪو شخص نماز جو پابند هوندو آهي ۽ ان کي چڱي طرح ادا ڪندو آهي نتيجو هي نڪرندو آهي ته هڪ نه هڪ ڏينهن هو انهن برائين کي ترڪ ڪندو آهي جنهن ۾ مبتلا هو. حضرت انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروِي آهي ته هڪ انصاري جوان سيد عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان گڏ نماز پڙهندو هو ۽ ڪيئي ڪبيره گناهن جو ارتڪاب ڪندو هو حضور سان ان جي شڪايت ڪئي وئي، فرمايائون: ان جي نماز ڪنهن ڏينهن ان کي انهن ڳالهين کان روڪي ڇڏيندي. پوءِ جلد ئي ٿوري وقت ۾ ان توبه ڪئي ۽ ان جو حال بهتر ٿي ويو.

نماز جي برڪت سان چورتوبه ڪري ورتي:

نماز برائين کان بچائيندي آهي اچو! هن باري ۾ هڪ نهايت پياري حڪايت ٻڌون ٿا. منقول آهي ته هڪ چور رات جي وقت حضرت سيدتنا رابع

بصريه عدويه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا جي گهر ۾ داخل ٿيو، ان هر پاسي سڄي گهر جي تلاشي ڪئي پر هڪ ڪونٽري جي علاوه ڪا شيءِ نه ڏني، جڏهن ان نڪرڻ جو ارادو ڪيو ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا فرمائائون: "جيڪڏهن تون چالاڪ ۽ هوشيار چور آهين ته بنا ڪي شيءِ ڪڍي وڃڻ جي نه ويندين." ان چيائين: "مون کي ته ڪا شيءِ نه ملي." پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا فرمائائين: "اي غريب شخص! ان ڪونٽري مان وضو ڪري ڪمري ۾ داخل ٿي ۽ ٻه رڪعت نماز ادا ڪر، هتان کان ڪجهه نه ڪجهه کڻي ويندين." ان پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا جي چوڻ مطابق وضو ڪيو ۽ جڏهن نماز جي لاءِ بيٺو ته حضرت سيدتنا رابعه عدويه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا پنهنجون نگاهون آسمان ڏانهن کڻي ائين دُعا ڪئي: "اي منهنجا آقا و مولِي عَزَّوَجَلَّ! هي شخص مون وٽ آيو پر ان کي ڪجهه نه مليو، هاڻي مون ان کي تنهنجي بارگاه ۾ بيهاري ڇڏيو آهي، ان کي پنهنجي فضل ۽ ڪرم سان محروم نه ڪجان." جڏهن هو نماز کان فارغ ٿيو ته ان کي عبادت جي لذت نصيب ٿي. پوءِ، هو رات جي آخري حصي تائين نماز ۾ مشغول رهيو. جڏهن سحري جو وقت ٿيو ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا ان وٽ ويون ته ان کي سجدي جي حالت ۾ پنهنجي نفس کي ڌڙڪا ڏيندي ۽ هي چوندي ڏنو: جڏهن منهنجو رب عَزَّوَجَلَّ مون کان پڇندو: "ڇا تو کي حيا نه آيو ته تون منهنجي نافرمانِي ڪندو رهين؟ ۽ منهنجي مخلوق کان گناه لڪائيندو رهين ۽ هاڻي گناهن جي پَري ڪڍي منهنجي بارگاه ۾ پيش آهين، جڏهن هو مون کي عتاب ڪندو ۽ پنهنجي رحمت پري بارگاه مان پري ڪندو ته ان وقت مان ڪهڙو جواب ڏيندس؟" پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا پڇيائون: "اي ادا!

رات ڪيئن گذري؟" چيائين: "خيريت سان گذري، عاجزي ۽ انڪساري سان مان پنهنجي رَبِّ عَزَّوَجَلَّ جي بارگاہ ۾ بيٺل رهيس ته ان منهنجي تيڏاڻپ کي درست ڪري ڇڏيو، منهنجو عذر قبول ڪري ورتو ۽ منهنجي گناهن کي بخشي ڇڏيو ۽ مون کي منهنجي مطلوب ۽ مقصود تائين پهچائي ڇڏيو.

(حڪايتين ۽ نصيحتين، ص ۳۰۵)

نه پاؤں اپنا پتہ يا الہی

محبت میں اپنی گمیا الہی

پلا جام ایسا پلا یا الہی

رہوں مست و بے خود میں تیری ولایت میں

منا منا اسلامي پائرو! اوهان ڏٺو ته! نماز ڪهڙي پياري عبادت آهي جو هڪ چور چوري جي ارادي سان آيو ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جي نيڪ بانهيءَ حضرت سيدتنا رابعه بصريه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا جي چوڻ تي نماز جي لاءِ بيهي رهيو ته نماز جي لذت ۽ حلاوت ۾ اهڙو گم ٿيو جو سڄي رات نماز ۾ مشغول رهيو ۽ صبح پنهنجي گناهن کان توبه ڪري سڌي وات تي اچي ويو، پر ڇا سبب آهي ته اسان نماز پڙهڻ جي باوجود به حرام، گناه ۽ ممنوعات شرعي کان نٿا بچون، اسان نماز پڙهڻ جي باوجود ماءُ پيءَ جي نافرمانِي ڪندا آهيون، اسان نماز پڙهڻ جي باوجود بي پردگي ۽ عرياني جو مظاهرو ڪندا آهيون، اسان نماز پڙهڻ جي باوجود فلمون ۽ ڊراما ڏسندا آهيون، اسان نماز پڙهڻ جي باوجود موسيقي ۽ فلمي گانا گهرن ۾ ٽيپ ريڪارڊ وغيره تي وڄائيندا ۽ ٻڌندا آهيون، اسان نماز پڙهڻ جي باوجود گار گند، غيبت، چُغلي، فُحش گوئي،

دل آزاري، ماڻهن جي حق تلفي، وياج ۽ رشوت جي لئين دين وغيره وغيره
 ڪبيره گناهن ۾ مُلوث رهندا آهيون. وڏي حيرت جي ڳالهه هي آهي ته نماز
 پڙهڻ جي باوجود اسان پنهنجو پيارو پيارو چهرو جنهن تي الله **عَزَّوَجَلَّ** پنهنجي
 پياري حبيب **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي مُحَبَّت جي نشاني پيدا فرمائي آهي ۽
 شهنشاهه مدينه **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو هي فرمان شاهي به موجود آهي ته "ڏاڙهي
 وڌايو، مڇون ڪٽايو، ۽ باهه جي پوڄارين جي مخالفت ڪريو." (صحيح مسلم
 ص ۱۲۵ رقم ۶۰۰، بتقدم و تاخر) پوءِ به اسان نهايت بي دردي سان ان محبت جي نشاني کي
 ڪٽائي گندي نالي تائين ۾ وهائي ڇڏڻ کان به پاسو نٿا ڪيون جڏهن ته ڏاڙهي
 ڪٽائڻ ۽ هڪ مُٺ کان گهٽائڻ بهي حرام آهي. آخر ائين ڇو؟

مٺا مٺا اسلامي ڀائرو! ٿي سگهي ٿو ته اسان نماز جي ظاهري ۽ باطني
 سنتن ۽ آداب جو صحيح طور تي خيال نه رکندا هجون جنهن جي ڪري اڃا
 تائين نماز جي برڪتن کان محروم آهيون. جيڪڏهن صحيح طور تي وضو
 ڪري خُشوع و خُضوع سان ان جي تمام تر ظاهري و باطني سنتن ۽ آداب کي
 ملحوظ رکندي نماز پڙهون ها ته اسان تي به ضرور نماز جون برڪتون ظاهر
 ٿين ها. وڏي افسوس جي ڳالهه آهي ته اسان جو هڪ تعداد ته بلڪل نماز ناهي
 پڙهندو ۽ جيڪو نماز پڙهن ٿا انهن مان به ڪيئي ماڻهن کي نماز جي بنيادي
 مسئلن بابت به خبر ناهي جنهن جي ڪري نماز ۾ غلطين جي سبب پنهنجون
 نمازون ضائع ڪندا آهن، اچو! نماز ۾ ٿيندڙ غلطين جي باري ۾ ٻڌون ٿا.

نماز ۾ ٽيندڙ غلطيون

1. عام طور ڪن ماڻهن جي اها عادت هوندي آهي ته اهي نماز جي حالت ۾ مسلسل ڪنهن رهندي رهندا آهن. ياد رکو! نماز جي هڪ رڪن ۾ صرف ٻه ڀيرا ڪنهن جي اجازت آهي جيڪڏهن قيام ۽ رکوع ۽ سجود وغيره ڪنهن به رڪن ۾ ٿي پيرا ڪنهن ته نماز فاسد ٿي ويندي.
2. اهڙي طرح ڪجهه ماڻهو تعديل ارڪان جو لحاظ نٿا رکن يعني جلدي جلدي رکوع و سجود، قوم ۽ جلسه وغيره ادا ڪن ٿا جڏهن ته هنن رڪنن ۾ گهٽ مان گهٽ هڪ ڀيرو سُبْحَانَ اللَّهِ چوڻ جي مقدار ترسڻ واجب آهي ۽ ان جو ترک مکروه تحريمي آهي جنهن سان نماز واجب الاعداه ٿيندي آهي يعني ٻيهر پڙهڻي پوندي آهي.
3. هڪ عمومي غلطي اها به ڏني ويندي آهي ته ماڻهو صحيح طريقي سان سجدو نٿا ادا ڪن ۽ سجدي جي حالت ۾ يا ته پنهنجا پير زمين تان ڪڍي وٺندا آهن يا صرف اڱرين جون منڍيون زمين تي لڳائيندا آهن اهڙي طرح ڪرڻ سان نماز ناهي ٿيندي. حالانڪ پيرن جي هڪ اڱر جو پيٽ زمين تي لڳڻ فرض، ٽن اڱرين جو پيٽ لڳڻ واجب ۽ پيرن جي ڏهن اڱرين جو پيٽ لڳڻ سُنَّت آهي.
4. نماز ۾ ڪئي ويندڙ غلطيون مان هڪ اها به آهي ته ماڻهو عين جماعت جي وقت اچي جلدي جلدي وضو ڪندا آهن ۽ آستين هيٺ نٿا ڪن ۽ نماز جي لاءِ بيهي رهندا آهن جڏهن ته نماز ۾ آستين اڌ ڪارائي کان مٿي چڙهيل

هجي ته نماز مڪروه تحريمي آهي.

5. ڪي ماڻهو اڪيلي نماز پڙهڻ وقت ايتري قدر آهسته آواز ۾ قراءت ڪن ٿا جو خود انهن جي ڪنن تائين به قراءت جو آواز ناهي پهچندو ۽ بعض ته زبان کي چورڻ به پسند نٿا ڪن ۽ دل ئي دل ۾ قراءت ڪن ٿا جڏهن ته حڪم هي آهي ته ايتري آواز ۾ قراءت ڪئي وڃي ته پاڻ ٻڌي وٺي، جيڪڏهن قراءت ۾ آواز ايترو گهٽ هو جو پنهنجن ڪنن تائين به آواز نه آيو ۽ ڪا رکاوٽ مثال طور شور و غل ۽ ڏاڍيان ٻڌڻ جو مرض به ناهي ته نماز نه ٿيندي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ڪتاب ”نماز جا احڪام“ جو تعارف

منا مٿا اسلامي ڀائرو! اسان کي به وُضُو و غُسل جي دُرُست طريقي سان گڏوگڏ نماز جا واجبات، مڪروهات، مُفْسِدَات (نماز کي توڙڻ واريون شيون) ۽ ٻيا ضروري مسئلن جي معلومات هئڻ گهرجي ته جيئن اسان جون نمازون ضائع نه ٿين، چو ته هر عاقل و بالغ مُسلمان تي جهڙي طرح نماز پڙهڻ فرض آهي اهڙي طرح حسبِ حال نماز جا مسئلا به سڪڻ فرض آهن. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! شيخ طريقيقت، اميرِ اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابُو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جن مسلمانن جي خيرخواهي جي جذبي جي تحت نماز جي مسائل جي باري ۾ 342 صفحن تي مشتمل نهايت ئي آسان ڪتاب ”نماز جا احڪام“ جي نالي سان تاليف فرمائي آهي. هي ڪتاب

درحقيقت اميرِ اهل سنت **داعث بَرَكَاتِهِمُ الْعَالِيَهُ** جي تحرير ڪيل ٻارنهن (12) رسائل جو مجموعو آهي جيڪو يقيناً امتِ مسلمه جي لاءِ هڪ عظيم تحفو آهي. ان ۾ وضو ۽ غسل جي طريقي کان وٺي ڪري نماز جو طريقو، ان جا فضائل، فرائض، واجبات، سنتون، مڪروهات ۽ مفسدات تائين جو ذڪر ڪيو ويو آهي. ان کان علاوه قضا نماز جو طريقو، اذان ۽ جوابِ اذان جا ڪلمات ۽ فضائل، نماز سفر ۽ نماز عيد، نماز جنازه جو طريقو ۽ ان جي متعلق ضروري مسائل به بيان ڪيا ويا آهن. بنا ڪنهن شڪ ۽ شبهي جي هي ڪتاب هر گهر جي ضرورت آهي تنهنڪري تمام اسلامي پائرن کي گهرجي ته مڪتبه المدينه کان هي ڪتاب هديو ڏئي حاصل ڪري نه صرف خود ان جو مطالعو ڪريو بلڪ پنهنجي گهر جي ٻين ڀاتين کي به ان جي مطالعي جي ترغيب ڏياريو. اسلامي پيڙن جي لاءِ اميرِ اهل سنت **داعث بَرَكَاتِهِمُ الْعَالِيَهُ** جو ڪتاب ”اسلامي پيڙن جي نماز“ تمام ئي زبردست ڪتاب آهي، ان کي اسلامي پيڙن جو پڙهڻ بي حد ضروري آهي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!   صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

بيان جو خلاصو

منامنا اسلامي پائرو! اڄ اسان نماز جي اهميت جي باري ۾ بيان ٻڌو، قرآن و احاديث ۾ نماز جي اهميت ٻڌائي ان کي پڙهڻ جو حڪم ڏنو ويو آهي، نماز جا ڪيئي دنياوي ۽ اخروي فائدا آهن، نماز بيمارين کان شفا آهي، نماز انسان کي برن ڪمڻ کان بچائي ٿي، نماز گناهن کي مٽائيندي آهي، نماز سان روزي ۾ برڪت ٿيندي آهي. تنهنڪري پنهنجي وقت باجماعت نماز ادا ڪرڻ کي پنهنجي سچي ۽ پڪي عادت بڻائي وٺو ڇو ته

اها ئي نماز قبر ۾ به ڪم ايندي ۽ حشر ۾ به ڪم ايندي لھذا پاڻ کي نماز جو عادي بڻايو، **اللہ عَزَّوَجَلَّ** اسان سڀني کي پنج وقت جماعت سان پھرين صف ۾ نماز ادا ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي **اَمِينِ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نُبُوت، مصطفيٰ جانِ رحمت **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمان جنّت نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنّت ۾ مون سان گڏ هوندو. (1)

ان سب مڱڻين کي خوابون ۾ اب ڪرم هو
آقا جو سنّتون کي خدمت، بجا رهه ٿي

سُرْمُو لڳائڻ جون سنّتون ۽ آداب

اچو! شيخ طريقت، اميرِ اهلِ سنّت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي جي رسالي 101 مدني گل صفحي نمبر 27 تان سُرْمُو لڳائڻ جون سنّتون ۽ آداب سکون ٿا: فرمانِ مُصطفيٰ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** آهي: ”سڀني سرمن مان بهتر سُرْمُو ”اِثْمِد“ آهي جو اهو نظر کي روشن ڪري ۽ پلڪون وڌائي ٿو“.. (ابن ماجه، 4/115، حديث: 3494)

✽ پتر جو سرمو استعمال ڪرڻ ۾ حرج ناهي ۽ ڪارو سرمو يا ڪجل زينت جي قصد (يعني زينت جي ارادي) سان مرد کي لڳائڻ مڪروه آهي ۽ زينت جو ارادو نه هجي ته ڪراحت ناهي. (فتاويٰ هنديه، ۵، ۳۵۹) ✽ سرمو سمهڻ مهل استعمال ڪرڻ سنّت آهي. (مرآة المناجیح، ۶، ۱۸۰) ✽ سرمي استعمال ڪرڻ جي تن منقول طريقن جو خلاصو پيش خدمت آهي؛ (1) ڪڏهن ٻنهي اکين ۾ ٿي ٿي سرائيون (2) ڪڏهن ساڄي اک ۾ ٿي ۽ کاٻي ۾ به، (3) ته ڪڏهن ٻنهي اکين ۾ به ۽ وري آخر ۾ هڪ سرائي کي سرمي واري ڪري ان کي واري واري سان ٻنهي اکين ۾ لڳايو. (شعب الایمان ج 5 ص 218، 219) اهڙي طرح ڪرڻ سان ان شاءالله **عَدَّوَجَلَّ** تنهي طريقن تي عمل ٿيندو رهندو. ✽ تڪرير جا جيترا به ڪم هوندا هئا اسان جا پيارا آقا **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ساڄي پاسي کان شروع ڪندا هئا، تنهنڪري پهريان سرمو ساڄي اک ۾ پوءِ کاٻي اک ۾ پايو.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلِّ اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين اور آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

علم حاصل ڪرو، جهل زائل ڪرو
 پاڻ ڳهه راجهتس، قافلے ميں چلو
 سنڀال سگهڻ، ٽين دن ڪے ليے
 هر مهينه چليس، قافلے ميں چلو

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن.⁽¹⁾

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرتِ سَيِّدِنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحْمَتِ جَاسْتَرِ دَرَوَازَا

صَلِّ اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُڙود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا ويندا آهن.⁽¹⁾

(4) چهلڪ دُڙود شريفن جو ثواب

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ

حضرت احمد صاوي عليه رَحْمَةُ اللّٰهِ الهادي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُڙود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چهلڪ دُڙود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽²⁾

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلِّ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى لَهٗ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلِّ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابهءَ ڪرام رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلِّ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُڙود پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي.⁽³⁾

1...القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

3...القول البديع، الباب الاول، ص 125

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْبُقْعَةَ الْمُقَرَّبَةَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي : جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽¹⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رضي الله تعالى عنهما کان روايت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽²⁾

(2) جن شب قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ۽ حليم و ڪريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شب قدر کي حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

¹ ... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

² ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305